

HALL OF SHAME : Wiens brood men eet, diens woord men spreekt

Hier een uit het leven gegrepen voorbeeld van de manier waarop in de provinciale politiek beleid wordt gemaakt.

En een voorbeeld van de manier waarop de benodigde "objectieve" onderbouwing van nieuw beleid wordt gecreëerd door het provinciale bestuur en de belanghebbende (hier Bureau Jeugdzorg) zelf, met behulp van inschakeling van een extern bureau dat dezelfde taal, hetzelfde jargon, spreekt en bereid is om zijn opdrachtgevers op hun woord te geloven.

Het hier gereproduceerde rapport is geanonimiseerd, maar verder is er bij het overtypen (!) voor gewaakt om ook maar één letter of syllabe of spatie in de tekst te veranderen.

De plaatjes met ballonnen en pijlen en hokjes werden zo goed mogelijk nagemaakt.

Alle arcering werd aangebracht door de rapporteurs e/o de opdrachtgevers zelf.

Dit zijn de originele stukken op basis waarvan belasting-miljoenen in een bodemloze put worden gedumpt.

Wie zoekt naar het aantal "geredde" kinderen, of het aantal uren dat per interactie wordt besteed, of het aantal kinderen dat uit éénoudergezinnen komt, of naar een geografische spreiding van de probleemgebieden of welke andere statistische benadering (en verantwoording) van het werk ook, die komt bedrogen uit.

De stuurinformatie voor de provinciale bestuurders is in de analyse uitsluitend kwalitatief ("zorgwekkend", "belangrijk", "voornemens") van aard.

De conclusie daarentegen is hard-kwantitatief. Er komt immers een budgettaire aanbeveling uit voort.

Ziehier de manier waarop gekozen bestuurders met belastinggelden omgaan.

Ziehier hoe schandelijk des kiezers woord wordt gesproken.